

Bet. o. lovf. om ændr. af l. om særlig indkomstskat m. v.

Hvor det offentlige erhverver arealer til andre formål, f. eks. til boligformål, svares afgift efter de almindelige regler.

Til nr. 4.

Det forekommer urimeligt, at der svares særlig indkomstskat af forsikringssummer, der skal erstatte formuegoder, der er gået tabt ved katastrofer.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 sikrer, at dette ikke sker.

Bestemmelsen i stk. 4 sikrer, at der ikke kan blive tale om afgift af ulempeerstatninger betalt af det offentlige.

Til nr. 5.

Som i finansministerens forslag tager ændringerne sigte på en formulering af opgørelsesreglerne under hensyn til, at afgiftspligtig grundstigning ved afståelse af fast ejendom efter 1. januar 1966 ikke længere kan forekomme.

I øvrigt går ændringerne ud på at nedsætte det årlige minimumsbeløb for forbedringer fra 2.000 kr. til 500 kr. samt forhøje det faste tillæg på 40 pct. til 100 pct. Dette skal ses i sammenhæng med, at bestemmelsen i lovens § 7 A, stk. 7, om et nedslag i fortjenestebeløbet på 10.000 kr. opretholdes, hvor ministerens forslag forhøjede det til 40.000 kr.

Begrundelsen herfor er, at med de ændringer, der i øvrigt foretages, har parcelhuse og andre mindre ejendomme ikke brug for den tiltænkte beskyttelse, idet afgifterne jo nu samler sig om dyrkede arealers overgang til bymæssig brug. Ved denne overgang skal det som allerede nævnt sikres, at sælgeren altid opnår genanskaffelsesprisen afgiftsfrit.

De ejendomme, der her bliver afgiftspligtige, er imidlertid af mangfoldig forskellig karakter. Nogle har store arealer med små værdier, der skal destrueres ved overgang til bymæssig anvendelse, og samtidig ofte en lav anskaffelsespris pr. m². Hvis f. eks. et jordbrug har 20 ha areal, vil det ofte være anskaffet for en pris, der ikke overstiger 1 kr. pr. m². Om man her giver 100 pct. tillæg, har ingen væsentlig betydning over for salgsprisen på 10-20 eller 30 kr. For ejendomme med store værdier, der skal destrueres ved overgang til bymæssig bebyggelse, og som ofte har et for-

holdsvis lille areal, stiller sagen sig anderledes.

Faktisk kan sådanne ejendomme først overgå, når forskelsværdien er blevet negativ i væsentlig grad. Da de værdier, der skal destrueres f. eks. selv i et lille gartneri, ofte kan beløbe sig til hundredtusinder kroner og for større til millionbeløb, må man for at være sikker på at opnå genanskaffelsesværdien nedsætte det faste beløb og forhøje det procentvise.

Det må også tages i betragtning, at disse ejendomme ofte gennem mange år får 10- eller 20-doblet deres grundskyld, før de kan sælges. Det må være urimeligt, at ejendomme købt før 1966 ikke får det variable tillæg på 6 pct. til anskaffelsen, derfor ændringen i stk. 3.

Vedrørende ændringerne i stk. 4 henvises til bemærkningerne foran.

Til nr. 6.

Efter de gældende regler foretages ved opgørelsen af såvel afståelsesvederlaget som anskaffessummen fradrag for den del af disse beløb, som berigtiges ved overtagelse af den på ejendommen hvilende afgiftspligtige grundstigning. Da grundstigningsskylden er ophævet, således at der fra og med 13. almindelige vurdering ikke længere tages hensyn til afgiftspligtig grundstigning, vil afgiftspligtig grundstigning ikke forekomme ved afståelse af fast ejendom efter den 1. januar 1966, fra hvilket tidspunkt de foreslåede nye regler om opgørelse af fortjeneste af den i § 2, nr. 13, nævnte art finder anvendelse.

Ændringen af § 7 A tager sigte på en formulering af opgørelsesreglerne i overensstemmelse med det nævnte forhold.

Efter de gældende bestemmelser tillægges fuldførte forbedringer på den afståede ejendom alene anskaffelsesudgifterne, såfremt forbedringsudgifterne har oversteget 2.000 kr. Det er fundet rimeligt, at dette beløb nedsættes til 1.000 kr.

Til nr. 7 og 10.

Ændringerne er en følge af de til § 4 foreslåede ændringer.

Til nr. 8 og 12.

Ændringerne, som er rent redaktionelle, er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 6.